*Abrikoto. Frukto de arbo el fam. de amigdalacoj (prunus armeniaca).

abrotanoz . Veg. el la fam. de kompozitoj havanta odoron de citrona selo (artemisia abrotanum).

Abrupta. Malagrable subita, senprepara: ~e demandi, frapi, aperi; en la kanto ~e alternis lirata moleco k raŭka malmoleco. Kp skul.

*Absceso. Amaso da puso en organikaj teksaĵoj. Kp furunko.

abselso Δ . Unu el la du koordinatoj, kiu servas por difini punkton sur ebeno.

absido. M Duonronda funda parto de preĝejo, formanta ekstremon de la navo k enhavanta la ĥorejon k altaron.

*Absinto. Amararoma veg. (arlemisia absinihium). $\sim$ aĵo. Verda likvoro preparita el $\sim$ o.

Absoluta. 1 Tute sendependa de ĉiu ain povo aŭ kontrolo; kies aŭtoritato estas senlima k ĉiopova : ~ a reĝo, povo. 2 Senkondiĉa, matrelativa, senrezerva, senescepta, senmanka, nepra : ~ a principo, regulo, logikoZ; mi faros vian tandon ~ a dezertoZ; ~ a manko de singardoZ; mi estis ~ a amiko de via entreprenoZ; ~ e nenion kompreni; reslis nenio ~ e, nek por mordi nek por glutiz; ~e (senkomplemente) uzata verbo. 3 Gramatike sendependa de la entenanta frazo : ~ a ablatico, ~ a purticipo. 4 Senmiksa, fiemie pura : ~ a alkoholo. —lsmo. Sistemo de regado per ~a aŭtoritato.

absolviz (tr). 1 (R) Pardoni k nuligi la pekojn, pekliberigi. 2 Malkondamni, senkulpigi, deklari iun senkulpa. Rim. Nekorekta estas la signifo plenumi (kurson).

Absorbl (tr). Okupi ekskluzive la spiriton aŭ la atenton: lia laboro ~ as lutan lian penson; ~ ita per la legado li ne rimarkis mian eniron; la esprimo de lia vizaĝo eslis ~ ita^B.

Abstini (ntr) 1 Neuzi, pro principo, diversajn aĵojn (alkoholo, tabako, ktp). 2 (K) Neuzi viandon.

abstlnencoZ = abstinado.

Abstrakti (tr). Konsideri parton aŭ econ izolante ĝin el la tuto al kiu ĝi apartenas: oni nomas substanco tion, kio restas et iu objekto, kiam oni ~is de ĝi ĉiujn ĝiajn percepteblajn ecojn. ~a. Konsiderata aparte de la tuto al kiu ĝi apartenas, malkonkreta: diskutado ~a k teoria?; geometria punkto estas ~ (d1)o.

Absurda. Kontraŭa al la komuna saĝo: la ideo pri la senfina movo estas ~a; eksistas grandega nombro da vorloj (fremdaj), kiuj al ĉiuj estas konataj sen ellernado, k kiujn ne uzi estus rekta ~oZ; oni povas pruoi liun geometrian proponon per ~eco (pruvante, ke, se oni akceptas ĝin, oni ricevas ~ajn konsekvencojn). Kp sensenca, kontraŭracia, mem kontraŭdia.

Abunda. Estanta en pli ol sufiĉa kvanto : ~ a rikotto, stilo, argumentado, programo; ~ aj larmojZ, harojZ; saĝo ~ a sed ne profundaZ; miaj okuloj ~ e fluigas akvonZ; kiu ripetas ~e, lernas plej funde. Kp RIĈA, MULTA, AMASA, SVARMI. Vd NAĜI, BANI, VERŜI, PLUVO, HAJLO, MARO. ~ eco. Malmanko, sufiĉegeco : ~ eco da fruktoj, da pluvo, da vizilantoj, da paroloj ; paroli el la ~ (ec)o de koro (elverŝante sian koron). Tro ~ eco, super ~ eco. Tia kvanto, kian oni ne povas utili. Kp superflua. Mal ~ a. En pli malgranda kvanto ol la nepre necesa : mal~o de nutraĵoj devigis lu siegitojn kapitulaci.

abutmento . Fortika masonajo konstruita ĉe ambaŭ ekstremoj de ponta arko por kontraŭstari ĝian puŝon.

*Acero. Arbo parenca je platano k sikomoro (acer).

acetatoz T. Salo el vinagra acido k bazo.

aceto 🛣 = vinagro.

acetllo $\mathbf{\hat{T}}$ C ^{3} H ^{3} O. Radikalo de acetata acido.

acetllenoZ 〒 C²H². Bruligobla gasa hidrokarbonido, uzata por lumigado k aliaj industriaj bezonoj.

acetono T. Senkolora likvajo, kun odoro de vinagro, kiun oni produktas per distilo de ligno.

*Acida. 1 Havanta akran guston, kiel tiu de vinagro aŭ citrono : via